

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 28 września 2026 r.

Poz. 1265

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia 16 września 2026 r.

w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących adresowania dla właściwego kierowania połączeń, numeracji punktów sygnalizacyjnych oraz tworzenia i udostępniania znaków identyfikujących abonenta

Na podstawie art. 162 ust. 4 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221, z 2025 r. poz. 637 i 820 oraz z 2026 r. poz. 252 i 815) zarządza się, co następuje:

§ 1. Szczegółowe wymagania dotyczące adresowania dla właściwego kierowania połączeń, numeracji punktów sygnalizacyjnych oraz tworzenia i udostępniania znaków identyfikujących abonenta określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2026 r., z wyjątkiem pkt 4 ppkt 2, pkt 5 ppkt 1 w zakresie, w jakim dotyczy sieci wykorzystujących protokół sygnalizacyjny SIP, oraz pkt 5 ppkt 2 załącznika do rozporządzenia, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2027 r.²⁾

Minister Cyfryzacji: *K. Gawkowski*

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 2720).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących zasad adresowania dla właściwego kierowania połączeń (Dz. U. z 2015 r. poz. 12), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 104 pkt 13 lit. b ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1222 oraz z 2026 r. poz. 252).

Załącznik do rozporządzenia Ministra Cyfryzacji
z dnia 16 września 2026 r. (Dz. U. poz. 1265)

**SZCZEGÓŁOWE WYMAGANIA DOTYCZĄCE ADRESOWANIA DLA WŁAŚCIWEGO KIEROWANIA POŁĄCZEŃ,
NUMERACJI PUNKTÓW SYGNALIZACYJNYCH ORAZ TWORZENIA I UDOSTĘPNIANIA ZNAKÓW
IDENTYFIKUJĄCYCH ABONENTA**

1. Użyte w załączniku pojęcia i skróty oznaczają:

- 1) abonent A – użytkownik inicjujący połączenie;
- 2) AB – wskaźnik strefy numeracyjnej;
- 3) abonent B – adresat, do którego jest kierowane połączenie;
- 4) adresowanie metodą „en-bloc” – sposób adresowania polegający na równoczesnym przekazywaniu wszystkich cyfr numeru abonenta przez umieszczenie ich w jednym bloku wiadomości przesyłanych w procesie zestawiania połączenia;
- 5) numer AUS – numery abonenckich usług specjalnych, przeznaczone dla usług świadczonych w sieci stacjonarnej, polegających na udzielaniu różnych informacji, przyjmowaniu zleceń oraz całodobowym przyjmowaniu wywołań kierowanych na numery alarmowe;
- 6) „C hex” – parametr adresacyjny wykorzystywany w procesie kierowania połączeń, którego wartość jest przedstawiana w systemie szesnastkowym;
- 7) CLIR (Calling Line Identification Restriction) – mechanizm stosowany w publicznych sieciach telekomunikacyjnych umożliwiający ograniczenie prezentacji informacji adresowej identyfikującej abonenta A; mechanizm ten nie wpływa na przekazywanie informacji adresowej między elementami sieci niezbędnej dla właściwego kierowania połączeń;
- 8) DNS – rozproszony system adresacji wykorzystywany w procesie kierowania połączeń w sieciach IP, służący do odwzorowywania numerów i identyfikatorów logicznych na adresy i parametry sieciowe węzłów publicznych sieci telekomunikacyjnych realizujących zestawianie połączeń;
- 9) FQDN – pełna, jednoznaczna nazwa domenowa, określająca położenie danego węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej w systemie DNS;
- 10) HOST – ID – numer centrali albo innego węzła publicznej sieci telekomunikacyjnej, który obsługuje lokalizację abonenta z przeniesionym numerem;
- 11) ISPC – numer międzynarodowego punktu sygnalizacyjnego;
- 12) karta SIM (Subscriber Identity Module) – wielofunkcyjna, inteligentna karta identyfikacyjna;
- 13) KNA – krajowy numer abonenta;
- 14) nagłówki P-Asserted-Identity oraz Privacy – informacje adresowe abonenta przenoszone przez sieć SIP z wykorzystaniem mechanizmów zawartych w zaleceniach dotyczących SIP opublikowanych przez IETF (Internet Engineering Task Force) RFC 3325¹⁾ oraz RFC 3323²⁾, wydanych w 2002 r.;
- 15) nagłówek From – informacja adresowa abonenta przenoszona przez sieć SIP z wykorzystaniem mechanizmów zawartych w zaleceniu dotyczącym SIP opublikowanym przez IETF w dokumencie RFC 3261³⁾, wydanym w 2002 r.;
- 16) NKA – numer kierowania alarmowego związany z położeniem abonenta w obszarze gminy wykorzystywany do realizowania połączeń do numerów alarmowych;
- 17) NSPC – numer krajowego punktu sygnalizacyjnego;
- 18) numer alarmowy – trzycyfrowy numer AUS lub wspólny numer alarmowy 112;
- 19) NR – numer rutingowy;
- 20) parametr Called Party Number – parametr stosowany w Systemie Sygnalizacji ITU-T nr 7 (SS7), zawarty w wiadomości IAM, zawierający w szczególności zakodowany numer abonenta wywoływanego;
- 21) parametr NoA (Nature of Address) – wskaźnik określający typ adresu (numeru telefonu) przesyłanego w sygnalizacji;
- 22) pole To – składowa część wiadomości INVITE zawierająca numer abonenta B;

¹⁾ Zalecenie RFC 3325 jest dostępne na stronie internetowej IETF (Internet Engineering Task Force) – <https://datatracker.ietf.org/doc/rfc3325/>.

²⁾ Zalecenie RFC 3323 jest dostępne na stronie internetowej IETF (Internet Engineering Task Force) – <https://datatracker.ietf.org/doc/rfc3323/>.

³⁾ Zalecenie RFC 3261 jest dostępne na stronie internetowej IETF (Internet Engineering Task Force) – <https://datatracker.ietf.org/doc/html/rfc3261>.

- 23) protokół ISUP (ISDN User Part) – część Systemu Sygnalizacji ITU-T nr 7 (Signaling System 7 – SS7), odpowiadająca za ustalanie, zarządzanie i zwalnianie połączeń w sieci publicznej PSTN oraz w sieciach ISDN;
- 24) Request URI – pole w wiadomości INVITE zawierające numer abonenta B;
- 25) SIP – protokół sygnalizacyjny służący do inicjowania, modyfikowania i kończenia sesji komunikacyjnych w sieciach opartych na protokole internetowym (Internet Protocol);
- 26) SN – strefa numeracyjna dla części obszaru kraju będąca częścią stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 27) wiadomość IAM (Initial Address Message) – wiadomość zawarta w ISUP, przesyłana w procesie zestawiania połączenia;
- 28) wiadomość INVITE – wiadomość zawarta w SIP przesyłana między urządzeniami w celu zestawienia połączenia między nimi;
- 29) znak identyfikujący abonenta A – informacja adresowa identyfikująca abonenta inicjującego połączenie, obejmująca KNA;
- 30) znak identyfikujący abonenta B – informacja adresowa identyfikująca abonenta wywoływanego w procesie zestawiania i kierowania połączeń, obejmująca KNA;
- 31) ZT – HOST – ID danej SN (dla danego wskaźnika strefy numeracyjnej AB).

2. Informacja adresowa o numerze abonenta A jest niezmienna na całej drodze połączeniowej od pierwszej centrali operatorskiej obsługującej abonenta, z wyjątkiem przypadków określonych w pkt 3.

3. Numer zastępujący numer abonenta A (numer techniczny) jest wykorzystywany przy realizowaniu połączenia na numery alarmowe:

- 1) z telekomunikacyjnego urządzenia końcowego bez użycia przez użytkownika karty SIM;
- 2) z użyciem przez abonenta A karty SIM zalogowanej w sieci innej niż sieć wykorzystywana przez dostawcę usług, z którym abonent A zawarł umowę o świadczenie usług komunikacji elektronicznej, w przypadku braku zasięgu tej sieci.

4. Szczegółowe wymagania dotyczące adresowania dla właściwego kierowania połączeń w zakresie użycia NR:

- 1) w sieciach wykorzystujących ISUP:
 - a) NR zamieszcza się w parametrze Called Party Number wiadomości IAM przed numerem abonenta B (tryb połączony „concatenated”),
 - b) parametr NoA przyjmuje wartość 3,
 - c) stosuje się adresowanie metodą „en-bloc”,
 - d) NR dołącza się po odpytaniu bazy dla numerów przeniesionych; dopuszcza się dołączenie NR po odpytaniu bazy dla numerów nieprzeniesionych;
- 2) w sieciach wykorzystujących SIP:
 - a) NR zamieszcza się w wiadomości INVITE w polach To oraz Request URI,
 - b) abonent B jest identyfikowany w następujący sposób:
sip:<NR><KNA>;phone-context=+48@hostname;user=phone
lub
sip:<NR><KNA>@domena;user=phone
gdzie:
 - parametr user=phone jest obowiązkowy,
 - hostname może mieć formę nazwy domenowej lub adresu IP, ustalonych na styku systemów przez operatorów tych systemów,
 - domena: FQDN; w przypadku gdy węzeł końcowy nie ma zarejestrowanej nazwy domenowej, dopuszcza się stosowanie adresu IP;
- 3) ustala się następujący format NR:
NR (5 cyfr) = „C hex” + XYZT,

gdzie:

- a) dla numerów geograficznych:

$XY = AB = \text{wskaźnik SN (X = 1-9)},$

$ZT = \text{HOST} - \text{ID w danej SN (dla danego AB)};$ po dojściu ZT do wartości 99 ustala się inny wolny AB dla danej strefy numeracyjnej (SN),

- b) dla numerów niegeograficznych:

$XYZT = \text{numer sieci (X = 0)}.$

5. Szczegółowe wymagania dotyczące adresowania dla właściwego kierowania połączeń do numerów alarmowych oraz format NKA:

- 1) w sieciach wykorzystujących ISUP albo SIP:

- a) połączenia do numerów alarmowych mogą być realizowane po odebraniu numeru w formatach:
- XYZ (3 cyfry) – z łącza abonenckiego,
 - WSNd (2 cyfry) + „C hex” + IDL (3 cyfry) + XYZ (3 cyfry) – z łącza między elementami sieci telekomunikacyjnej, w tym z łącza międzyoperatorskiego,
- b) NKA jest wprowadzany w elemencie sieci telekomunikacyjnej obsługującej zakończenie sieci, z którego nastąpiło wywołanie alarmowe,
- c) w elemencie sieci telekomunikacyjnej obsługującym zakończenie sieci, z którego nastąpiło wywołanie alarmowe, następuje konwersja z numeru alarmowego odebranego od abonenta na numer w formacie WSNd + „C hex” + IDL + XYZ,
- d) NKA jest niezmienny na całej drodze połączeniowej,
- e) zamiana NKA na KNA (numer podkładowy) może nastąpić w elemencie sieci telekomunikacyjnej bezpośrednio obsługującej jednostkę, do której jest kierowane wywołanie alarmowe na numer alarmowy;

- 2) w sieciach wykorzystujących SIP:

- a) NKA umieszcza się w wiadomości INVITE w polach To oraz Request URI,
- b) abonent B jest identyfikowany w następujący sposób:

`sip:<NKA>;phone-context=+48@hostname;user=phone`

lub

`sip:<NKA>@domena;user=phone`

gdzie:

- parametr user=phone jest obowiązkowy,
- hostname może mieć formę nazwy domenowej lub adresu IP, ustalonych na styku systemów przez operatorów tych systemów,
- domena: FQDN; w przypadku, gdy węzeł końcowy nie ma zarejestrowanej nazwy domenowej, dopuszcza się stosowanie adresu IP;

- 3) ustala się następujący format NKA:

$\text{NKA} = \text{WSNd (2 cyfry)} + \text{„C hex”} + \text{IDL (3 cyfry)} + \text{XYZ (3 cyfry)},$

gdzie:

- a) WSNd (Wskaźnik Strefy Numeracyjnej docelowej) – oznacza strefę numeracyjną, w jakiej znajduje się jednostka, do której jest kierowane wywołanie alarmowe,
- b) IDL (Identyfikator Docelowej Lokalizacji) – wskazuje jednostkę, do której jest kierowane wywołanie alarmowe, występującą w danej lokalizacji w danej strefie numeracyjnej,
- c) XYZ – oznacza wybrany trzycyfrowy numer AUS albo numer alarmowy 112;

- 4) w przypadku wystąpienia awarii:
 - a) operator bezpośrednio obsługujący jednostkę służby alarmowej przyjmującą połączenia do numeru alarmowego na czas trwania awarii adresuje połączenia na podstawie aktualnych danych otrzymanych od obsługiwanej jednostki służby alarmowej,
 - b) adresowanie następuje do lokalizacji zastępczej, innej jednostki służby alarmowej lub numeru alternatywnego,
 - c) adresowanie do lokalizacji zastępczej, innej jednostki służby alarmowej lub numeru alternatywnego nie może trwać dłużej niż 7 dni kalendarzowych.
6. Szczegółowe wymagania dotyczące prezentacji informacji adresowej:
 - 1) dla sieci wykorzystujących SIP:
 - a) informacja adresowa o numerze abonenta A jest przesyłana w nagłówku P-Asserted-Identity z informacją o zastrzeżeniu prezentacji numeru przesłanym w nagłówku Privacy,
 - b) w przypadku wywołań na numery alarmowe przesyłanie informacji o numerze wywołującym w nagłówku P-Asserted-Identity jest obowiązkowe;
 - 2) dla wywołań z numerów zastrzeżonych w sieciach wykorzystujących SIP (nagłówek Privacy) oraz SS7 (CLIR): przy wysyłaniu na łącze abonenckie (nie dotyczy łączy do służb alarmowych) wywołania muszą mieć usunięte pola służące do identyfikacji abonenta A; w przypadku wywołań przychodzących z sieci niezaufanej w sieciach wykorzystujących SIP usuwa się także nagłówek P-Asserted-Identity oraz w nagłówku From wstawia się <sip:Anonymous@anonymous.invalid>.
7. Szczegółowe wymagania dotyczące numeracji punktów sygnalizacyjnych:
 - 1) międzynarodowy punkt sygnalizacyjny identyfikowany jest jednym ISPC;
 - 2) format ISPC stanowi 14-bitowy kod binarny;
 - 3) NSPC służy do identyfikacji elementów krajowej sieci sygnalizacyjnej;
 - 4) format NSPC stanowi 14-bitowy kod binarny.
8. Szczegółowe wymagania dotyczące tworzenia i udostępniania znaków identyfikujących abonenta:
 - 1) znak identyfikujący abonenta B stanowi element informacji adresowej wykorzystywanej w procesie zestawiania i kierowania połączeń;
 - 2) przedsiębiorcy telekomunikacyjni zapewniają przekazywanie znaków identyfikujących abonenta A i abonenta B między sieciami telekomunikacyjnymi w sposób umożliwiający ich wykorzystanie w procesach:
 - a) kierowania połączeń,
 - b) identyfikacji punktu zakończenia sieci,
 - c) realizacji uprawnień abonenta, w tym związanych z przenoszeniem numeru;
 - 3) znak identyfikujący abonenta A jest niezmienny na całej drodze połączeniowej.